

РЕШЕНИЕ

№ 6706

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **8991** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс във вр. чл.63 от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 14.08.2012г. на
Софийски районен съд, НО, 93-ти състав по н а х дело № 7034/ 2012г., с което е
потвърдено Наказателно постановление № 05-43/18.03.2011г., издадено от Директора
на Териториална дирекция на НАП-С., с което на касатора, на основание чл. 185, ал. 1
ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 18,
ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране
и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е постановено при
неправилно приложение на материалния закон и при съществено нарушение на
съдопроизводствените правила, аргументирани подробно. Искането до съда е за
отмяната му, както и за отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не ангажира становище.

Юрк. Ц., упълномощен от административно – наказващия орган, оспорва
касационната жалба и моли съда да бъде потвърдено обжалваното решение.

Заклучение за неоснователност на жалбата дава представителят на прокуратурата.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на

решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Х. - М. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

СРС е възприел следната фактическата обстановка: [фирма] е въвело в експлоатация 25 броя фискални устройства - ЕКАПФ с марка „D. E. 01” на 14.02.2011г., между тях и ЕКАПФ с индивидуален номер DY 247866, относим към конкретното НП. На 23.02.2011г. от дружеството са представени свидетелства за регистрация за всяко от ФУ в ТД на НАП-С., офис С.. Проверяващият орган по приходите установил, че свидетелствата са представени с два дни закъснение, тъй са въведени в експлоатация на 14.02.2011 г., а срокът за това е изтекъл на 21.02.2011г. Съставени са 25 АУАН, сред които и този, въз основа на който е издадено потвърденото от въззивния съд НП за ЕКАПФ със свидетелство за регистрация № 223331100011313/23.02.2011г. В него като нарушена материалноправна норма е визиран текстът на чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Въз основа на съставения акт директорът на ТД на НАП-С. е издал Наказателно постановление № 05-43/18.03.2011 година, с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

Решението противоречи на материалния закон.

Седмодневният срок за представяне на свидетелство за регистрация на ФУ в ТД на НАП не е визиран в действащия чл.18, ал.1 от Наредба Н-18 (ДВ бр.49/2010г. в сила от 29.06.2010г.), а в преходното правило на §59, ал.2 от ПЗР и касае лицата, чиито ФУ не отговарят на изменената и допълнена редакция на разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от Наредбата. Контролният орган е следвало да посочи изрично в АУАН и НП защо счита за приложим § 59, ал.3 от ПЗР на НИДН Н-18 ДВ бр.49/2010г. и основанията, поради които ФУ на жалбоподателя не отговарят на изискванията на изменената с ДВ бр.49/2010г. Наредба. Касае се за нарушение на процесуалния закон, тъй като от съдържанието на АУАН и НП не се разбира защо при действащата ясна разпоредба на

чл.18, ал.1 от Наредба Н-18 поведението на дружеството се санкционира по старата ѝ редакция и съответно не става ясно за какво точно нарушение е ангажирана имуществената отговорност на [фирма].

В АУАН и в НП не се съдържа описание на нарушението със съществените му белези, включително точната нарушена разпоредба, която да му съответства. Налице е разминаване между описаното като задължително за данъчния субект поведение и посочената като нарушена разпоредба в действащата ѝ към нарушението редакция. Не се съдържа съставомерен елемент от състава на наказаното административно нарушение, само при посочване на който може да се квалифицира поведението на дружеството като наказуемо. Съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. (в приложимата към датата на нарушението - 23.02.2011г. редакция - ДВ бр.49/2010г.) при въвеждане в експлоатация от ФУ се изпраща съобщение към НАП съгласно приложение № 17. Устройството получава и отпечатва отговор съгласно приложение № 17 за "статус на регистрация". Цитираното правило, посочено като нарушена разпоредба в НП, не съдържа изискване за подаване на свидетелство за регистрация на ФУ в съответната ТД на НАП, не е определен и срок за изпълнение на такова задължение. Такова изискване като описаното словесно в НП и АУАН задължение за представяне в 7 - дневен срок от заверяването на паспорта на ЕКАПФ, за заверяване в офис на НАП е съществувало в редакцията на чл.18, ал.1 от Наредбата, действала преди датата на нарушението - ДВ бр.106/2006г., а към датата на нарушението съгласно § 59, ал.3 от ПЗР на НИДН Н-18/2006г. е предвидено прилагане на досегашния ред за лицата по чл.3 от Наредбата, които са с постоянна неосигуреност на дистанционна връзка от страна на мобилния оператор поради липса на покритие, включително по отношение изискванията към ФУ, въвеждането във и извеждането им от експлоатация, до осигуряване на покритие. Дали за дружеството се прилага досегашния ред поради това, че няма дистанционна връзка с НАП е съществен въпрос на административното наказване за нарушения на задължения по този досегашен ред, иначе отпаднали и следва да се установи именно в производството по издаване на НП, следва за него да има изрична констатация в АУАН и в НП. Съществено за законосъобразното ангажиране на отговорността на дружеството за нарушение на досегашния ред е да се посочи обстоятелството, че за него са налице обстоятелствата за прилагане именно на този ред, визирани в преходния параграф, а не да се предполага и индикира по поведението на задълженото лице. Констатираният порок на НП при описание на нарушението и посочването на нарушените разпоредби е съществен и обуславя отмяна на НП.

По тези съображения се налага извод за основателност на касационната жалба. Въззивното решение следва да се отмени, като се отмени и потвърденият с него санкционен акт.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 14.08.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, постановено по н а х дело № 7034/ 2011г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 05-43/18.03.2011г., издадено от Директора на Териториална дирекция на НАП – С., с което на [фирма], на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 18,

ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.